

QUÈ CERQUEU? CERQUEM JUNTS!

Bon dia a tothom.

Nosaltres som l'Eduard i la Natàlia i fa quatre anys que formem part de l'Equip Ribera d'Ebre 1, un equip format per 5 parelles.

Ens vam casar l'any 2000 i al poc d'estar casats ens van proposar de pertànyer als EMD. Vam dir que sí de seguida, perquè representava un pas endavant en la nostra vida cristiana. No podíem anar tota la vida a la pregària de joves!

Per mala sort, aquell primer intent de formar un equip no va funcionar, però dos de les parelles que el formàvem teníem clar que volíem continuar i al cap d'un temps vam trobar uns nous companys.

El curiós del cas és que en aquell primer intent els nostres pilots, Toni Muñoz i Carmen Cantos (els actuals Secretaris dels EMD de Catalunya i Menorca), ens van fer aquesta pregunta: QUE CERQUEU EN ELS EQUIPS?

Vam haver de meditar una mica la pregunta, perquè encara no sabíem ben bé en que consistien els Equips, però a la fi els dos vam arribar a uns punts concrets.

La nostra resposta els hi va digué agradar als nostres pilots perquè la van publicar en la revista dels Equips.

Així que ara, quan ens van tornar a fer aquesta pregunta, vam anar a les golfes a rescatar aquella revista, que la teníem guardada, i ens vam endur una grata sorpresa, perquè ens hem adonat que les expectatives que teníem quan vam entrar als EMD s'han complert.

El que aquell dia cercàvem i que actualment continuem cercant és:

1. A Déu en els altres.
2. Orientació del camí a seguir.
3. Idees i/o models per viure la vida en parella més cristianament.
4. Uns companys per a fer el camí junts, amb qui raonar i tenir projectes semblants.
5. Una estona de pregària.

1- Déu en els altres

Primer que tot l'hem trobat en la parella , i això ha fet que els nostres llaços d'unió siguin cada dia més grans.

Després en les persones més properes (la família, els companys d'Equip, els amics). Ells han fet que trobem a Déu quan ens donen un consell, quan ens diuen unes paraules d'ànim, quan ens fan riure en moments de tristesa o quan ens rectificuen si creuen que no obrem bé.

Hem après a trobar a Déu, no només en l'Església, sinó en totes les persones que ens envolten, en els desconeguts, en qualsevol situació , fins hi tot en les més quotidianes. I que aquesta recerca s'ha de fer amb el cor obert, sense esperar res a canvi i amb una actitud de predisposició a trobar-lo.

2- Orientació del camí a seguir

En la vida et trobes molt sovint que has de prendre decisions i, davant el dubte, demanes consell.

Això mateix passa en el camí de l'espiritualitat.

L'Equip per a nosaltres és el nostre guia, ressaltant la figura del Consiliari.

Hem tingut la gran sort de tenir dos consiliaris magnífics: primer a Mossèn Joan Alonso, que ens va deixar per anar de missioner a Hondures, i en l'actualitat a Mossèn Ivan Cid.

Els han estat veritables miralls del camí a seguir, han estat sempre disposats a aconsellar-nos si és millor anar per la dreta o per l'esquerra, a ajudar-nos a construir uns bons fonaments en la Fe, amb estones de pregària profundes, amb reflexions que ens fan veure la llum i amb la seguretat que et dona el saber que sempre estan allí si en algun moment et surts del camí.

3- Idees i/o models per viure la vida en parella més cristianament.

Només cal aixecar la vista per veure que la sala és plena de parelles que viuen la vida cristianament, que demostren que l'amor es viu entre ells i mantenen la il·lusió de fer coses junts.

Aquests exemples ens serveixen molt i per això aquestes trobades ens ajuden i ens donen força per seguir endavant.

Però la gran descoberta per part nostra ha estat la pregària conjugal. Aquesta magnífica idea del pare Caffarel que fa que les nostres pregàries al vespre s'uneixen per ser una sola, i així la nostra unió sigui plena als ulls de Déu.

També ens hem adonat que podem ser testimonis en un món on cada dia més es perden els valors cristians, i per això participem en la realització dels cursos de pre-matrimonials, amb l'esperança de que el nostre testimoni també serveixi a les parelles que donen el pas de casar-se.

4- Uns companys per a fer el camí junts, amb qui raonar i tenir projectes semblants.

És difícil en els temps que corren trobar gent jove amb les mateixes inquietuds cristianes que tu, cosa fonamental per a no tenir la sensació que nades a contracorrent.

A nosaltres ens va costar dos temptatives, però a la fi vam trobar uns companys de camí amb els quals poder obrir-nos i confiar plenament en ells, perquè saps que pots comptar amb ells en tot moment.

Uns companys que tenen les nostres mateixes inquietuds i necessitats. Això fa que junts enfoquem les reunions amb optimisme i ganes de realitzar coses noves per no entrar en la monotonia.

Avui els coneixereu fàcilment per que a un d'ells se li va ocórrer la magnífica idea de fer-nos unes samarretes per quan anéssim a les trobades o a les sortides informals, i d'aquesta manera portar el nom del nostre Equip per tot arreu.

Aquest fet ens ha ocasionat alguna anècdota curiosa, com el dia que vam anar a l'Ampolla a fer una paella, i al sortir de missa se'ns va acostar una parella belga, perquè havien vist el logotip dels Equips, per dir-nos que ells també pertanyien als Equips. Ens va fer molta il·lusió.

5- Una estona de pregària

La nostra pregària en l'Equip pot ser molt diversa: des d'un parenostre amb tots els membres de l'Equip, inclosos els nens, agafats de les mans, passant per una cançó, una dinàmica on participem tots, o la profunditat d'un text de la Bíblia.

Pot sorprendre la capacitat de concentració que podem arribar a tenir en aquell moment malgrat que hi hagi 7 nens al voltant fent xivarri. En aquell moment el més important és Déu.

Però el més meravellós de tot és que donem exemple als nostres fills que veuen que fer pregària no és una cosa avorrida que sols fan les iaies, sinó que és una cosa dinàmica que surt del cor i ens omple. Això fa que ells també s'encomanin d'aquest esperit que viu l'Equip i esperin amb delit el dia de la reunió.

Conclusió

El pertànyer als Equips ens comporta un enriquiment tant a nivell individual, com de parella , com a nivell espiritual. Tenim un coneixement més ampli dels fonaments de la vida cristiana, la nostra unió és més forta i valorem més el que tenim,

Ens ha sorprès el descobrir que en les trobades quan t'ajuntes amb altres parelles, no importa l'edat, ni el lloc de procedència, pots obrir-te a l'hora de parlar i d'intercanviar experiències, perquè tots compartim la mateixa Fe i el mateix camí

Per acabar, només dir, que tot això que cerquem nosaltres en els Equips ens serà més fàcil de trobar si unim els nostres esforços i ho fem junts.

Moltes gràcies.

Eduard Roca i Natàlia Vivancos